

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Gülay Bollacke

Svarande: K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG⁽¹⁾ tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning eller praxis enligt vilken rätten till årlig betald minimisemester bortfaller i sin helhet vid arbetstagarens död, närmare bestämt utöver den rätt till befrielse från arbetsplikten som inte längre kan uppfyllas även rätten till betalning av semesterersättning?
2. Ska artikel 7.2 i direktiv 2003/88/EG tolkas så, att rätten till kontant ersättning för den årliga betalda minimisemestern då anställningen avslutas är knuten till arbetstagarens person och att denna rätt således enbart tillkommer arbetstagaren, så att denne även kan förverkliga det med beviljandet av den årliga betalda semestern sammanhängande syftena vila och fritid vid en senare tidpunkt?
3. Ska artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG tolkas så, att arbetsgivaren vid förläggningen av arbetstiden av hänsyn till arbetstagarnas hälsa och säkerhet är skyldig att faktiskt bevilja arbetstagaren semester till och med kalenderårets utgång eller senast till och med utgången av den för anställningsförhållandet aktuella beräkningsperioden, utan att det tillmäts betydelse huruvida arbetstagaren har ansökt om semester?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, s. 9)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Relação de Lisboa (Portugal) den 18 mars 2013 — Cruz & Companhia Lda mot IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP m.fl.

(Mål C-128/13)

(2013/C 171/21)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação de Lisboa (Portugal)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande och klagande: Cruz & Companhia Lda

Svarande och motparter: IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP m.fl.

Tolkningsfrågor

Det begärs att Europeiska unionens domstol meddelar ett förhandsavgörande rörande tolkningen av artikel 4.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87⁽¹⁾ av den 27 november 1987 och artikel 19.1 a i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85⁽²⁾ av den 22 juli 1985, rörande "frisläppandet" av den säkerhet som ställts enligt artikel 22.1 i den förstnämnda förordningen, mot bakgrund av parternas argument.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT L 351, s.1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 av den 22 juli 1985 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter (EGT L 205, s. 5).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 18 mars 2013 — Kamino International Logistics BV, motpart: Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-129/13)

(2013/C 171/22)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Kamino International Logistics BV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

1. Lämpar sig den Europarättsliga principen att myndigheter ska iakttä rätten till försvar för att tillämpas direkt av nationell domstol?

2. För det fall fråga 1 besvaras jakande:

- a) Ska den Europarättsliga principen att myndigheter ska iakttä rätten till försvar tolkas så, att den principen har åsidosatts när den till vilken ett planerat beslut riktar sig visserligen inte gavs tillfälle att yttra sig före myndighetens antagande av det beslut som gick vederbörande emot, men däremot gavs tillfälle att yttra sig under en därpå följande förvaltningsrättslig (omprövnings)fas vilken föregår möjligheten att väcka talan vid domstol?